

Č. 13.074.

Policejní věci. — Řízení správní: * Pro odvolání z trestních nálezů pro přestupky § 17 zákona č. 198/1932 Sb. o dopravě motorovými vozidly platí čtrnáctidenní lhůta odvolací.

(Nález z 20. listopadu 1937 č. 1358/35-3.)

V ě c: Alexander H. v Krásné Lípě proti rozh. zem. úřadu v Praze z 19. prosince 1934 o přestupku zákona o dopravě motorovými vozidly.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Nálezem okr. úřadu v Rumburku ze 17. října 1934 byl st-l uznán vinným přestupkem § 17 zákona z 23. prosince 1932 č. 198 Sb., jehož se dopustil tím, že 14. července 1934 bez povolení poštovní správy dopravoval svým nákladním automobilem 15 balíkových zásilek, jichž doprava je vyhrazena poště, a byl na základě § 33 cit. zákona odsouzen k pokutě 100 Kč, po případě do vězení na 24 hodiny. Nález jest opatřen právním poučením, že z něho jest odvolání k zem. úřadu v Praze, jež sluší podati do 3 dnů po doručení u okr. úřadu v Rumburku.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti tomuto trestnímu nálezu, vysloviv, že skutková podstata přestupku klade-ného st-li za vinu je prokázána úředním šetřením, pak svědectvím Miroslava V. a Václava P. a že není právního předpisu, podle něhož by tato skutková podstata ztrácela povahu uvedeného přestupku z důvodů uvedených ve st-lově odvolání.

Uvažuje o stížnosti podané na toto rozhodnutí, zabýval se nss nejprve námitkou, ve které se vytýká, že žal. úřad nevyhověl návrhu st-lovu obsaženému v odvolání z trestního nálezu úřadu I. stolice, aby tento nález byl zrušen pro nesprávné právní poučení. Podle názoru stížnosti bylo povinností žal. úřadu, aby nález I. stolice zrušil pro nesprávné právní poučení a nařídil vydati nález s poučením odpovídajícím § 148 živn. řádu. Nss uznal stanovisko stížnosti správným.

St-l byl odsouzen pro přestupek § 17 zákona z 23. prosince 1932 č. 198 Sb. Podle § 19 tohoto zákona platí pro dopravu uvedenou v § 1, tedy i pro dopravu nákladů provozovanou st-lem, pokud tento zákon nestanoví nic jiného, ustanovení živn. řádu a předpisy jej měnící nebo doplňující. Platí tedy také ustanovení § 148 živn. řádu, podle něhož v trestních věcech musejí býti rekursy podány během 14 dnů po intimaci u živnostenského úřadu I. stolice. Podle toho platí pro trestní řízení ve věcech týkajících se dopravy podle § 1 zákona č. 198/1932 Sb. odvolací lhůta 14denní.

Trestní nález úřadu I. stolice byl opatřen právním poučením, že se z něho lze odvolati k zem. úřadu během tří dnů po doručení. St-l vytýkal v odvolání, že toto právní poučení je nesprávné, a navrhoval, aby nález byl zrušen a úřadu I. stolice bylo nařizeno, aby vydal nález nový s právním poučením podle § 148 živn. řádu. Žal. úřad se o tomto návrhu nezmínil a zamítl st-lovo odvolání z věcných důvodů. Postavil se tedy na stanovisko, že právní poučení trestního nálezu úřadu I. stolice je

správné. Než toto jeho stanovisko není — jak výše bylo vyloženo — v souhlasu se zákonem. Musilo proto býti nař. rozhodnutí zrušeno, aniž bylo možno zabývatí se ostatními námitkami stížnosti.

Č. 13.075.

Zemědělství. — Policejní věci: * Povinnost předložiti hospodářský plán lesa, uložená § 1 vládn. nař. č. 97/1930 Sb. majiteli lesa, stihá v případě konkursu správce konkursní podstaty, po příp. zvláštního správce ustanoveného pro lesní hospodářství podle § 84 konk. řádu a je za ni i policejně-trestně zodpověděn.

(Nález z 23. listopadu 1937 č. 4069/35-3).

V ě c: František S. v Jelšavě proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 19. dubna 1935 o přestupku § 8 zákona č. 37/1928 Sb. o zatímní ochraně lesů.

V ý r o k: Stížnost se zamítá.

D ů v o d y: St-I byl rozsudkem okr. úřadu ve Snině jako policejního trestního soudu ze 7. ledna 1935 uznán vinným přestupkem § 8 zákona č. 37/1928 Sb., který spáchal tím, že ve lhůtě stanovené podle vládn. nař. č. 97/1930 Sb. výměrem zem. úřadu v Bratislavě z 3. února 1932 nepředložil hospodářský plán lesa, jehož spravováním je jako nucený správce pověřen, a odsouzen za to k peněžité pokutě 1.000 Kč, v případě nedobytnosti k uzamčení na 2 dny.

Na odvolání st-le potvrdil žal. úřad nař. rozhodnutím rozsudek I. stolice v podstatě z těchto důvodů: Obžalovaný uznává, že byl vnuceným správcem uvedeného velkostatku. Uznává i to, že hospodářský plán ve stanovené lhůtě nepředložil. Tímto jest úplně vyčerpána skutková podstata přestupku kladeného mu za vinu... Obžalovaný tvrdí, že odsouzen býti ani nemůže, poněvadž byl v kritické době jen vnuceným správcem, ne majitelem předmětného lesa, a ve smyslu zákona má býti pro tento přestupek trestán majitel lesa. Je sice pravda, že ve smyslu zákona zatěžuje povinnost k předložení hospodářského plánu majitele lesa, ale když byla na zmíněný velkostatek uvalena vnucená správa, dispoziční právo majitele přešlo na vnuceného správce a s ním samozřejmě i všechny zákonné povinnosti, které měl majitel lesa plniti.

O stížnosti bylo uváženo:

Bezdůvodná je především výtka vadnosti řízení, kterou st-I spatřuje v tom, že nař. rozhodnutí neoznačuje, kterých právních předpisů st-I nedbal nebo které porušil, a prostě jej uznává vinným přestupkem § 8 zákona č. 37/1928 Sb., kterýžto předpis ani majitelům lesů, ani jiným osobám žádných povinností neukládá. Žal. úřad v úvodě nař. rozhodnutí uvádí, že potvrzuje rozsudek okr. úřadu, kterým byl st-I uznán vinným přestupkem nepředložení hospodářského plánu lesa ve stanovené lhůtě. Okr. úřad se při tom dovolal ustanovení vládn. nař. č. 97/1930 Sb.